

บทโครงร่างเรื่อง (Plot Outline)
ความรักที่หายไป (Lost Love)
โดย
ดิน หิน ฟ้า

tel. & id.Line 0882919232
sudin.expert@yahoo.com

65/3 หมู่ 5 ถนนสิงหวัฒน์ ซอยวัดพลายชุมพล
ต.พลายชุมพล อ.เมืองพิษณุโลก จ.พิษณุโลก 65000
โทร. 08 9644 1048, 0 5524 1266

e-mail sudin.expert@yahoo.com
website <http://www.igoodmedia.net>
online facebook/sudin.igoodmedia
channel youtube/igoodmedia.net

ต้นฉบับ
มีนาคม 2554

ความรักที่หายไป (Lost Love)

ฉากเปิดเรื่อง

เมืองรักนิรันดร์ แห่งอาณาจักรนิรันดร์ (FOREVERLAND KINGDOM) ตั้งซ้อนทับอยู่ในดินแดน เนเวอร์แลนด์ (NEVERLAND) แต่อยู่คนละมิติสัมผัส ประชาชนในเมืองรักนิรันดร์ มีชีวิตความเป็นอยู่ ด้วยการบริโภค พลังงานจากความรัก ความรักในเมืองนี้ มีอยู่ทั่วไป ประชาชนสามารถบริโภคความรัก ผ่านท่อใยสัปปะรด ที่เชื่อมต่อระหว่างปลายท่อด้านหนึ่ง กับช่องต่อที่อยู่ด้านหลังศีรษะ บริเวณท้ายทอย กับปลายท่ออีกด้านหนึ่ง ที่เชื่อมต่อกับถังแคปซูล รูปขนมโคนที่ติดตั้งอยู่กับหน้าอกของแต่ละคน ความรักที่บรรจุอยู่ภายในนั้น จะถูกโปร่งใส ราวกับว่าภายในนั้นว่างเปล่า

เมื่อพลังงานความรัก เริ่มเจือจางลง จนถึงระดับหนึ่ง ก็สามารถเติมเข้าไปใหม่ได้ การเจือจางของพลังงาน คูได้จากความโปร่งใสของถังแคปซูล หากมีสัปปะรดอยู่ในสัดส่วนมาก นั้นหมายความว่า ถึงเวลาต้องเติมพลังงานได้แล้ว

มีฉะนั้น บุคคลผู้นั้น ก็จะมีอาการเหมือนชายชราผู้หนึ่ง ที่ดูซีดเซียว ไร้เรี่ยวแรง เหมือนคนขาดอากาศหายใจ หรือไม่ก็จะมีอารมณ์ฉุนเฉียว โหดร้าย คุ่น่ากลัว และทุบทำลายข้าวของ แต่ไม่มีอะไรเสียหาย เพราะการกระทำ ที่เกิดจากการขาดพลังงานความรัก เป็นเพียงภาพลวงตา ไม่มีกำลังเพียงพอ ที่จะทำให้สิ่งของต่างๆ พังลงได้ แม้แต่เปลือกของไข่ไก่

หนุ่มสาวคู่หนึ่ง พากันเดินเข้าไป ในศูนย์รับฝากซื้อขายแลกเปลี่ยนความรัก พร้อมด้วย แคปซูลโคนที่ โปร่งใสสะอาด สังเกตได้จาก หน้าปัทม์วัดคุณภาพและปริมาณ ของพลังงาน อยู่ในระดับที่เยี่ยมเพียงไม่กี่นาที่ พวกเขาที่เดินออกมา ด้วยรอยยิ้มมีความสุข สวนทางกับ กลุ่มวัยรุ่นชายหญิงอีกพวกหนึ่ง พากันเดินเข้าไปด้วยความเร่งรีบ แคปซูลของพวกเขา ดูขาวขุ่นมัว

ขณะที่ เด็กหนุ่มคนหนึ่ง กำลังถอยกลับท่อที่ด้านหลังศีรษะ เสียบเข้ากับ ท่อต่อที่ช่องบริการ เด็กสาวอีกผู้หนึ่ง ถือการับบรรจุเงินอิเล็กทรอนิกส์ใบหนึ่งในมือ แตะการ์ด เข้าที่หน้าสัมผัสของช่องบริการ ที่อยู่ถัดจาก ช่องเสียบท่อถ่ายเทพลังงานความรัก หลังจากเติมพลังงานในแคปซูลโคนที่ เรียบร้อยแล้ว

เด็กชายผู้หนึ่ง กำลังจับตามอง การซื้อขายพลังงานความรัก ของนักธุรกิจสองคน ในที่สาธารณะแห่งหนึ่ง พวกเขาแลกเปลี่ยนผลประโยชน์กัน ด้วยการต่อท่อพลังงานของกันและกัน และใช้การ์ดแตะสัมผัสกัน เพื่อยืนยันการทำธุรกรรม ทุกอย่างดูเป็นธรรมชาติ และเป็นภาพชินตาไปแล้ว สำหรับคนในเมืองรักนิรันดร์ ที่สามารถซื้อขาย แลกเปลี่ยน พลังงานความรักได้อย่างเสรี และกระทำกันได้ทุกๆ หนแห่ง

เด็กชายผู้นี้ รู้ดีว่า พลังงานความรัก มีแหล่งที่มาจากที่ไหนได้บ้าง นั่นคือเหตุผล ที่เขาต้องออกมาจากบ้าน เพื่อมาแสวงหาความรัก เช่นเดียวกับคนอื่นๆ

พลังงานความรัก ที่คนในเมืองนี้ใช้บริโภค ส่วนหนึ่ง ได้มาจากความประพฤติดังวัฒนธรรม ของแต่

ละคน อีกส่วนหนึ่ง ได้มาจากการแลกเปลี่ยนซื้อขาย คนส่วนใหญ่ จะส่งยิ้มทักทายกัน กล่าวทักทายกัน และเมื่อสัมผัสกัน บ้างก็เข้าสวมกอดกัน นั่นเป็นวิถีชีวิตปกติ ที่ก่อให้เกิดพลังงานความรัก พลังงานเหล่านั้น จะค่อยๆ ไหลไปสะสมอยู่ในแคปซูลของแต่ละคน

นั่นเป็นพลังงานเพียงเล็กน้อย ความรัก จะเพิ่มพลังสูงขึ้น เมื่อบุคคลผู้นั้น ประพฤติตนเป็นผู้เสียสละ เพื่อผู้อื่น หรือจิตอาสาเพื่อส่วนรวม สิ่งที่ทำนั้น ยิ่งถ้าเสี่ยงอันตราย และเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมมากเท่าใด พลังความรักก็จะเพิ่มสูงขึ้น ตามสัดส่วน และนั่นคือ มูลค่าแห่งพลังงานความรัก ที่สามารถนำไปแลกเปลี่ยนซื้อขาย ให้แก่คนที่ขาดแคลน ไม่ว่าจะผ่านศูนย์กลางซื้อขายแลกเปลี่ยน หรือติดต่อแลกเปลี่ยนด้วยตัวเอง ก็ตาม พลังงานความรัก ถือเป็นทรัพย์สินสาธารณะของคนในเมืองนี้

องค์ 1

แสงโสม เป็นลูกสาวคนเดียวของครอบครัวหนึ่ง และเป็นเด็กเจ้าอารมณ์ ที่เอาแต่ใจตัว เพราะถูกอบรมเลี้ยงดูมาอย่างผิดๆ จากครอบครัว ของนักธุรกิจผู้ร่ำรวย ที่มุ่งสะสมเงินมากกว่าความรัก เพราะคิดว่า ความรัก เป็นสิ่งของที่ซื้อหามาเมื่อใดก็ได้ ถ้ามีเงิน เมื่อโตเป็นสาว แสงโสม จึงได้รับมรดกทางความคิด จากคนรุ่นพ่อรุ่นแม่ อันเป็นหายนะกรรมของเธอ ในเวลาต่อมา

แสงโสม แต่งงานกับนักธุรกิจหนุ่ม ที่พ่อกับแม่หมั้นหมายให้ และอยู่กินด้วยกัน สร้างฐานะร่ำรวยต่อยอดจากคนรุ่นพ่อ ความร่ำรวยของเธอนั้น กลับเป็นปัญหาทางสังคมในเวลาต่อมา เพราะเป็นความร่ำรวยที่เกิดจากการเอาเปรียบคนอื่นมาทั้งสิ้น จนผู้คนในเมืองนี้รู้สึกติศัพท์ พฤติกรรมความเห็นแก่ตัว ของคนในตระกูลนี้

ในความดี มักมีความชั่วซ่อนอยู่ และในหมู่ความชั่ว ก็มีความดีซุกซ่อนอยู่ แสงโสม ยังไม่ถึงนิสัยเดิม กลับเพิ่มความเห็นแก่ตัวมากขึ้น และนั่นหมายถึงว่า เธอยอมบริโภคลงพลังงานความรัก อย่างสิ้นเปลือง และเพราะความร่ำรวยของเธอ ทำให้เธอคิดว่า ความรัก เป็นสิ่งที่เธอหาซื้อได้อย่างง่ายดาย แต่สามีของเธอไม่คิดเช่นนั้น เขาพยายามพูดหวานล่อมให้ภรรยาได้สติ เปลี่ยนความคิด ให้ช่วยลดความเห็นแก่ตัวลงเสียบ้าง แต่เธอก็ไม่ฟัง สร้างความเบื่อหน่ายให้แก่สามี และคนรับใช้มาตลอด

แสงโสม ให้กำเนิดลูกชายคนหนึ่ง ชื่อพาย เธอตั้งใจจะเลี้ยงดู ให้เขาเป็นแบบที่เธอเป็น แต่เมื่อเด็กโตขึ้น เขากลับเป็น ในสิ่งที่ตรงกันข้ามกับที่เธอหวัง

ชีวิตของแสงโสม เริ่มหักเห เมื่อลูกชายของเธอ อายุได้ 8 ขวบ สามีทนนิสัยเลวๆ ของเธอไม่ได้ จึงทิ้งเธอไป พ่อกับแม่ก็ประสบอุบัติเหตุเสียชีวิตทั้งคู่ ปล่อยให้เธอดูแลธุรกิจเพียงลำพัง คนรับใช้ใกล้ชิด ต่างทยอยพากันลาออกไป เพราะทนนิสัยของเธอไม่ได้ ธุรกิจก็เริ่มซบเซา คนทั้งเมือง รังเกียจพฤติกรรมที่เห็นแก่ตัวของแสงโสมมากขึ้น แต่แสงโสม ก็ยังคงอยู่ในความประมาท เพราะคิดว่าทรัพย์สินสมบัติ ที่พ่อแม่เก็บไว้ให้ ยังมีอยู่เยอะ มันมากพอที่จะหาซื้อความรัก ได้ตลอดชาติ

แสงโสม กลายเป็นสาเหตุแห่งความวุ่นวาย ของคนในเมืองนี้ อย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน

ความเกลียดชังของผู้คน เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เมื่อแสงโสมออกจากบ้านเวลาใด และพบเห็นเธอที่ใด เธอก็จะถูกคนรังเกียจ บางคนที่ทนไม่ได้ ก็ส่งเสียงคำทอ ขับไล่ ยิ่งนานวัน ผู้คนที่บริโภคลงพลังงานความรัก สูงมากขึ้นไปโดยไม่รู้ตัว เพราะเหตุแห่งความเกลียดชัง ซึ่งเป็นอารมณ์ ที่ดูคลั่งคลั่งพลังงานความรัก อย่างสูญเปล่า

และเป็นเหตุให้ พลังงานความรัก ที่เก็บไว้ในคลังบริการรับแลกเปลี่ยนซื้อขาย ลดลงอย่างรวดเร็ว

ความเกลียดชัง ทำให้แสงโสม รู้สึกอึดอัด จนทำให้เธอไม่สามารถ ออกจากบ้านได้เลย เธอจึงกักตุน พลังงานความรัก ไว้บริโภคในบ้าน จนเงินร่อยหรอลงไป

สถานการณ์ขาดแคลนพลังงานความรัก ของเมืองรักนิรันดร์ ก็กลับสู่ภาวะปกติ เมื่อแสงโสมหายไปจากที่สาธารณะ แต่แสงโสมกลับบริโภคพลังงานหนักขึ้น ราวกับติดยาเสพติด เพียงไม่กี่วัน เธอก็บริโภค พลังงาน จนหมดเกลี้ยง และไม่สามารถหาพลังงานความรัก มาเติมได้อีกต่อไป คนรับใช้คนสุดท้าย ก็เพิ่ง หักเธอและถูกไป

องค์ 2

ในที่สุดครอบครัวของเธอ ก็ไม่เหลือใครเลย นอกจาก พาย ลูกชายเพียงคนเดียว และเงินที่เก็บ สะสมไว้เป็นก้อนสุดท้าย ก็ใกล้จะหมดลง

เช้าวันหนึ่ง หลังจากตื่นนอน เธอรู้สึกอ่อนเพลียอย่างหนัก ภายในแคปซูลโดนท์ของเธอ เต็มไปด้วย คิวส์ขาว แต่เธอกระหายความรักขนาดหนัก จึงต่อท่อพลังงานกับถังเก็บพลังงานไปใหญ่ ที่เธอเชื่อมั่นไว้ เมื่อหลายสัปดาห์ก่อน แต่ไร้ผล แสงโสมทั้งอ่อนเพลียทั้งโกรธแค้น ที่ไม่ได้เสพสมดังใจ จึงอาละวาดคำทอไปทั่ว พาย สงสารแม่มาก จึงบอกกับแม่ว่า ให้รอสักประเดี๋ยว เขาจึงออกจากบ้าน เพื่อหาซื้อความรักมาให้แม่

ผ่านไปไม่นาน พายก็กลับมา พร้อมกับแคปซูลที่ใสสะอาด บนหน้าอกของเขา พายรีบต่อท่อ พลังงานของแม่ เข้ากับท่อพลังงานของตน เพื่อถ่ายเทความรักให้แม่ เธอรีบเสพความรักนั้นอย่างมูมมาม ชั่วครู่ เธอจึงรู้สึกดีขึ้น แสงโสมดูดีมีพลังงานความรัก ท่ามกลางหายนาน้ำตาของลูกชาย

ไม่นาน เธอก็เสพความรัก จนหมดแคปซูล แสงโสม จึงเอากำบัตรระบุเงินของตน ส่งให้ลูกชาย ออกไปหาซื้อใหม่ พาย มองการันบัตรระบุเงินของแม่ ด้วยความเสียดาย และอาลัยเงินก้อนสุดท้าย ขณะที่ พาย ยังชักช้าลงเลอยู่ นั้น เขาก็ถูกแม่ดุว่า ให้รีบไปหาซื้อความรักมาอีกโดยเร็ว

พาย ออกไปเร่ซื้อความรัก มาให้แม่ เขาทำอยู่เช่นนั้นหลายวัน ในที่สุด เพื่อนบ้านก็รู้ความจริง วันหนึ่ง พาย ออกไปซื้อความรักในที่ชุมนุมชน เหมือนเช่นทุกวัน แต่คราวนี้ ไม่มีใครขายให้ ด้วยสาเหตุที่ แม่ของเขา เป็นคนไม่ดี วันนั้น เขากลับบ้าน ด้วยความรู้สึกห่อเหี่ยว แคปซูลบนหน้าอกของเขา ยังมีคิวส์ขาว ชู่นอยู่เต็ม

เมื่อเข้าไปหาแม่ พายจึงถูกแม่ดุด่า แล้วคว่ำการับรูดเงินอีกใบ ส่งให้ลูกชาย ออกไปซื้อความรักมาให้อีก แต่พายรู้สึกเสียดาย เพราะรู้ว่านี่คือการครั้งสุดท้ายแล้ว ถ้าเงินหมดคราวนี้ พวกเขาจะไม่มีเงินเหลืออยู่เลย

พายลงเลเหมือนคราวก่อน จึงทำให้แม่โกรธ และยิ่งโกรธ ใบหน้าของแม่ก็ยิ่งซีดเซียว พายรู้สึกสงสารแม่มาก เขาเชื่อแม่อีกครั้ง คราวนี้ แสงโสมสั่งกำชับ ให้ลูกชาย บอกแก่คนทั่วไปว่า แม่ของเขาเป็นคนดี แม่ของเขาเป็นคนดี และไปในที่ห่างไกลออกไป ที่คนยังไม่รู้จักเบื้องหลังของเธอ

พายออกไป และทำตามแม่สั่ง แต่ความชั่วร้ายของเธอ ได้แพร่กระจายไปสู่ธารณะ อย่างรวดเร็ว ทุกคนรังเกียจ จึงไม่ขายความรักให้

พายพยายามบอกแก่คนเหล่านั้นว่า แม่ของเขาเป็นคนดี ๆ พร้อมกับเพิ่มราคาความรัก ให้สูงขึ้น แต่ก็ไม่มีการขายให้ พายจึงเดินกลับบ้าน ด้วยความผิดหวัง โดยไม่มีใครขายความรักให้เลย แม้แต่คนเดียว

เมื่อกลับมาถึงบ้าน พาย ถูกแม่ดุด่าอีก เขารู้สึกว่า คราวนี้รุนแรงกว่าทุกครั้ง หาวว่าเป็นลูกอกตัญญูที่ไม่สามารถหาซื้อความรัก มาให้แม่ได้ พายเสียใจมาก จึงเดินร้องไห้ออกจากบ้านไป ไปจนถึงโคนต้นไม้ศักดิ์สิทธิ์ ที่อยู่ริมสระน้ำใหญ่ แล้วก็ร้องไห้คร่ำครวญ เพื่อระบายความทุกข์ให้เบาบางลง

รุกขเทวดา เห็นเข้า และรู้ว่า เด็กคนนี้เป็นเด็กดี มีความกตัญญู แต่มีแม่ที่เลว รุกขเทวดา จึงแปลงร่างเป็น เที้ย ซึ่งมีสติเป็นทองคำ ค่อยๆ โผล่ขึ้นมาจากสระน้ำ แล้วคลานเข้าไปหาเด็กชาย พาย เห็นครั้งแรก รู้สึกตกใจ แต่พญาเที้ยทองคำ ก็พูดลอบโยนเขาว่า เขาเป็นเด็กดี ต้องการหาซื้อความรักไปให้แม่ ใช่หรือไม่ ความตกใจหายไป ความประหลาดใจ เข้ามาแทนที่ พาย เริ่มรู้สึกคุ้นเคย ที่เที้ยพูดได้ และรู้ความต้องการของตน เที้ยทองคำ จึงบอกกับเขาว่า มันมีความรักที่จะมอบให้แม่ของเขา ได้มากเท่าที่ต้องการ

พายดีใจมาก จึงอุ้มเที้ยไปให้แม่

ทันทีที่แม่เห็นลูกชาย อุ้มเที้ยเข้าบ้าน เธอรู้สึกไม่พอใจมาก พายบอกแม่ว่า นี่เป็นเที้ยทองคำ และมีความรักจะเอามาให้แม่ แต่คำตอบของลูกชาย กลับทำให้หญิงผู้เป็นแม่ โกรธหนักขึ้น เธอไม่อาจมองเห็นทองคำ ที่ห่อหุ้มเที้ยตัวนั้น เธอจึงออกปาก ขับไล่ลูกชายออกจากบ้าน เพราะนาคัดกาลีเข้าบ้าน

แม้ว่าพาย จะพยายามอธิบายความจริงให้แม่ฟัง แต่เธอก็ไม่รับฟัง ความโกรธถึงขีดสูงสุด แสงโสมตำลูกชาย ถึงขั้นตัดขาดความเป็นแม่ลูกกัน และขับไล่ส่งลูกชาย ให้ออกจากบ้านอย่างไม่มีเยติ พายรู้สึกเสียใจมาก แต่เขาไม่โกรธแม่ เขาจึงอุ้มเที้ยทองคำ กลับไปไว้ที่เดิม และร้องไห้เสียใจหนักขึ้น

พญาเที้ยทองคำ รู้สึกสงสารเด็กชายมาก จึงปลอบใจพูดกับเขาว่า อย่าเสียใจไปเลย พญาเที้ย ขออาสาเอาความรัก ไปให้แม่ของเขาด้วยตัวเอง โดยขอให้เด็กชาย รออยู่ที่โคนไม้ศักดิ์สิทธิ์นี้ พายตอบตกลง

หลังจากเที้ยทองคำ หายไปราวชั่วโมฆะ พาย ก็เห็นร่างของแม่เดินมาแต่ไกล เขาดีใจมาก และคิดว่า แม่คงให้อภัยเขาแล้ว จึงมาตามให้กลับบ้าน ด้วยความดีใจ ทำให้เด็กชายลืมเที้ยทองคำไปชั่วขณะ

พวยรีบวิ่งไปหาแม่ แต่พวยผ่านพื้นปูนไม้ใหญ่ ร่างของแม่ก็หายไป เขาเข้าใจว่า แม่คงไปรออยู่ที่บ้าน พวยจึงรีบมุ่งหน้ากลับบ้านทันที

องค์ 3

เมื่อพวยกลับไปถึงบ้าน เขาไม่พบแม่ นอกจาก เหี้ยธรรมดาตัวหนึ่ง คลานออกมาจากใต้เตียงนั่ง ที่มุมหนึ่งของบ้าน มันหยุดมองดูเด็กชาย เขาเพิ่งระลึกขึ้นได้ว่า พวยเหี้ยทองคำมาที่บ้าน เพื่อเอาความรักมาให้แม่ แต่เหี้ยทองคำหายไปแล้ว มีแต่เหี้ยอีกตัวหนึ่งมาแทนที่

ด้วยความดีใจ ที่แม่ให้อภัย เขาจึงหันเหความสนใจไปที่แม่ พวยร้องเรียกหาแม่อยู่นาน ก็ไม่พบ เด็กชายเดินตามหาแม่ ทุกซอกมุมของบ้าน ทุกย่างก้าวของเด็กชาย เหี้ยตัวนั้นจะเดินตามเขาไป รวากับจะบอกอะไรบางอย่างแก่เขา น้ำตาของมันไหลอาบแก้ม แต่พวยไม่ทันสังเกตเห็น

ในที่สุด พวยก็รู้ว่า เหี้ยตัวนั้น คือแม่ของเขา พวยรู้สึกเสียใจและสงสารแม่มาก จึงเดินเข้าไปโอบกอดแม่ ที่อยู่ในร่างของเหี้ย เขาบอกกับแม่ว่า ถึงแม้ร่างของแม่ จะเป็นสัตว์เดรัจฉาน เขาก็ยังรักแม่ แม่ไม่ต้องไปซื้อความรักจากใคร ลูกชายนี้แหละ จะเป็นผู้ให้ความรักแก่แม่เอง ซึ่งเป็นรักบริสุทธิ์อย่างเต็มหัวใจ

แสงโสม ในร่างของเหี้ย รู้สึกเสียใจในความชั่วช้าของตน ที่ทำผิดพลาดมาตลอด เธอไม่สามารถบอกหรืออธิบายความรู้สึกใดๆ ให้ลูกชายรับรู้ได้เลย แม้แต่คำขอโทษ เธอได้แต่ร้องไห้เสียใจไม่หยุดหย่อน น้ำตาไหลพรากออกมา จากดวงตาของเหี้ย รวกับสายน้ำไหลในลำธาร

และแล้ว ก็เกิดปรากฏการณ์สิ่งหนึ่งขึ้น... น้ำตาของเหี้ย ได้สลายกลายเป็นพลังงานความรัก ไหลเข้าไปเก็บอยู่ในแคปซูลของพวยจนเต็ม นับว่าเป็นพลังงานความรัก ที่ใสสะอาดและเข้มข้นที่สุด ที่พวยเคยพบ

พวย รู้แล้วว่า แม้ว่าแม่จะทำสิ่งไม่ดีมาตลอดชีวิต แต่แม่ก็สำนึกผิดแล้ว มันเป็นความสำนึกดี ของผู้หญิงชั่วคนหนึ่งที่ต้องแลกมาด้วยน้ำตา น้ำตาที่มาจากความรักของแม่ ที่มีต่อลูก

ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ความเศร้าโศกเสียใจ ก็ครอบงำเหี้ยอยู่ตลอดเวลา และทุกครั้งที่มีน้ำตา น้ำตาของมัน ก็จะหลั่งไหลออกมาไม่ขาดสาย และสลายกลายเป็นพลังงานความรักให้ลูกชาย

วันรุ่งขึ้น พวยก็เอาความรัก ออกไปเฝ้าขาย มันเป็นพลังงานความรัก ที่มีคุณภาพดีที่สุดในขณะนี้ ... พวย จึงได้อาศัยพลังงานความรัก ที่เกิดจากน้ำตาของเหี้ยผู้เป็นแม่ เป็นทุนเลี้ยงชีพ ไปจนกระทั่งสิ้นอายุขัย

จบ

ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่อง (Title information)

ผู้เขียน: ดิน หิน พ้า (สุติน ชาวหินฟ้า)

ความยาวเรื่อง: 100 นาที

แนวคิดของเรื่อง (theme)

ที่ใด มีความรัก ที่นั่น ย่อมมีการให้ และเป็นการให้ ที่ไม่สามารถประเมินมูลค่าแลกเปลี่ยนได้
ความรัก เป็นพลังงานของนามธรรม ที่มนุษย์ผู้ปรารถนาถือครอง พยายามจะตีมูลค่า ให้สามารถ
แลกเปลี่ยนกับเงิน หรือวัตถุสิ่งอื่นได้ มนุษย์บางคน ได้ประเมินคุณค่า ของความรัก เป็นแค่วัตถุ
สิ่งของ ที่ซื้อขายกันได้ด้วยเงิน นั่นคือปัญหายุ่งยาก ที่เขากำลังเผชิญอยู่

แนวภาพยนตร์ (genre)

ชีวิต-แฟนตาซี (animation-drama-fantasy)

เรื่องย่อ (synopsis)

ความรัก ในเมืองรักนิรันดร์ แห่งอาณาจักรนิรันดร์ ได้ถูกแปลงเป็นพลังงาน เพื่อการบริโภค
แสงโสม สตรีผู้มีฐานะร่ำรวยจากการเอาเปรียบผู้อื่น จนผู้คนรังเกียจ และต่างพากันขับไล่ จน
เธอไม่กล้าออกจากบ้าน เธอจึงใช้ให้ลูกชายวัยแปดขวบ ออกไปซื้อความรักมาให้ และเมื่อ
ชาวบ้าน รู้เข้า ก็ไม่ขายความรักให้ เธอจึงคุต่าลูกชาย ที่ไม่สามารถหาซื้อความรักมาให้แม่ได้
ลูกชายเสียใจ จึงไปร้องไห้ระบายความทุกข์ กับต้นไม้ศักดิ์สิทธิ์ เทพแห่งต้นไม้ เห็นเหตุการณ์
รู้สึกสงสารเด็กชาย ที่เป็นลูกกตัญญู แต่มีแม่เลว จึงอาสาช่วยแก้ปัญหาให้ ในที่สุด แสงโสม ผู้
กระหายความรัก รู้สึกสำนึกผิด แต่เธอต้องแลกความรักนั้น ด้วยน้ำตาของเธอเอง.